31996R0122

L 20/4 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 26.1.1996

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 122/96
z dnia 22 stycznia 1996 r.
ustanawiające uprzywilejowane traktowanie taryfowe przy przywozie niektórych towarów do strefy wolnocłowej na Maderze i Azorach ze względu na ich szczególne przeznaczenie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 28,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzją Rady 91/315/EWG [1] powstał program specjalny z uwagi na oddalenie i wyspiarski charakter Madery i Azorów (Poseima); w preambule programu uznaje się, że strefy wolnocłowe na Azorach i Maderze są podstawą dla rozwoju obu archipelagów i w tym celu ustanawia się szczególne środki mające ożywić tamtejszą działalność gospodarczą;

deklaracja 26 w sprawie najbardziej odległych regionów Wspólnoty, załączona do Aktu Końcowego Traktatu ustanawiającego Unię Europejską, zaleca szczególne środki dla rozwoju gospodarczego i społecznego tych regionów, jeżeli istnieje obiektywna potrzeba podjęcia takich środków;

sytuacja w sektorach produkcyjnych na tych archipelagach, opisana w sprawozdaniu Komisji w sprawie wdrażania programu Poseima (1992-1993), wymaga dodatkowych środków celnych;

rząd portugalski w liście z dnia 7 lutego 1994 r. wnioskował o obniżenie ceł na surowce przeznaczone do przetwarzania w strefie wolnocłowej na Maderze, a następnie dopuszczane do swobodnego obrotu na terytorium Wspólnoty jako produkty kompensacyjne;

strefy wolnocłowe na Maderze i Azorach są kluczowymi komponentami strategii rozwoju gospodarczego i społecznego obu regionów; wzrost działalności w tych strefach wolnocłowych będzie miał znaczący następstwa na rozwój tych archipelagów poprzez zróżnicowanie produkcji i tworzenie miejsc pracy;

z uwagi na gospodarcze i geograficzne podobieństwo między Maderą i Azorami należy zaproponować środki do stosowania w strefach wolnocłowych obu archipelagów;

Madera i Azory należą do najsłabiej rozwiniętych regionów Wspólnoty, ich produkt narodowy brutto na mieszkańca wynosi mniej niż połowa średniego produktu narodowego brutto na mieszkańca we Wspólnocie; bilans handlowy archipelagów wykazuje głęboki deficyt, między innymi z powodu braku produktów przeznaczonych na eksport; z tych powodów ich produkty napotykają na poważne trudności w zdobywaniu rynku Wspólnoty; ta przeszkoda wymaga zróżnicowania i podwyższenia jakości produkcji;

zaopatrywanie archipelagów w surowce prawdopodobnie doprowadzi do trwałego ożywienia działalności przetwórczej, a zatem spełni wszystkie te wymagania; w celu ułatwienia wprowadzania produktów takiej działalności przetwórczej na rynek wspólnotowy należy zapewnić uprzywilejowane traktowanie celne pod względem taryf dla surowców nierolniczych przywożonych na Maderę i Azory w celu przetwarzania; jednakże aby uniknąć działań, które przyniosłyby szkody zainteresowanym producentom Wspólnoty, przyznawanie takich preferencji celnych powinno podlegać szczególnym warunkom, mianowicie przetwarzanie odbywa się w strefach wolnocłowych oraz stanowi ono zasadniczą część przetwarzania towarów;

dopuszczenie towarów uprawnionych do uprzywilejowanego traktowania celnego powinno odbywać się zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, dotyczącymi końcowego przeznaczenia towarów; ponadto reguły wspólnotowe dotyczące pochodzenia towarów są najwłaściwsze dla ustalenia wymaganego stopnia ich przetwarzania; reguły wspólnotowe stanowią, że towary nie mogą podlegać konsumpcji ani użyciu w strefach wolnocłowych;

przyznanie uprzywilejowanego traktowania celnego ma charakter czasowy związany z ożywieniem gospodarczym stref wolnocłowych Madery i Azorów; niemniej jednak ta ulga celna powinna być dostępna przez wystarczająco długi okres, umożliwiający podmiotom gospodarczym zaplanowanie swojej działalności i poczynienie stosownych inwestycji; ten cel można osiągnąć, jeśli wymienione środki będą miały zastosowanie przez co najmniej 10 lat;

przyznawanie uprzywilejowanego traktowania celnego powinno być rozważane osobno dla każdego produktu na podstawie wniosków składanych przez władze portugalskie; Komisja,

[1] Dz.U. L 171 z 29.6.1991, str. 10.

wspomagana przez Komitet określony w art. 247 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 [1], powinna rozpatrzyć te wnioski i zagwarantować, że uprzywilejowane traktowanie celne nie jest przyznawane ze szkodą dla działalności w innych sektorach na obszarze archipelagów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Cła obowiązujące w stosunku do towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu w strefach wolnocłowych na Maderze i Azorach można zredukować o 100 %, pod warunkiem że:

— towary mają być przetwarzane co najmniej w stopniu wymaganym przez art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i przez art. 35–46 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 [2],

— przetwarzanie odbywa się w całości w geograficznych granicach stref wolnocłowych Madery i Azorów.

2. Produkty rolne w rozumieniu art. 38 Traktatu i wyszczególnione w załączniku II do Traktatu oraz produkty niezawarte w załączniku II i uzyskane z produktów rolniczych lub produkty zawierające takie produkty są wyłączone z obszaru stosowania reguły przewidzianej w ust. 1. Wyłączenie to nie obejmuje produktów z sektora rybołówstwa, z wyjątkiem podlegających wspólnotowemu systemowi kompensacji opłat dodatkowych, utworzonemu dla odległych regionów, jak przewiduje decyzja 91/315/EWG.

3. Towary mogą być zakwalifikowane do uprzywilejowanego traktowania zgodnie z art. 291-304 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Jednakże zezwolenia wymagane do przyznania takiego traktowania są udzielane jedynie osobom prowadzącym działalność gospodarczą na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 2

Wykaz towarów, w stosunku do których będzie miało zastosowanie uprzywilejowane traktowanie na podstawie niniejszego rozporządzenia, oraz obniżone stawki celne ustanawia Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3 ust. 2, na podstawie wniosków składanych przez władze portugalskie.

Inne przepisy wykonawcze dla niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 3

1. Komisja jest wspomagana w jej pracach przez Komitet Kodeksu Celnego, ustanowiony na podstawie art. 247 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię odnośnie do tego projektu w terminie, który określa przewodniczący stosownie do pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada przyjmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie mają wagę określoną w wymienionym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje środki, które stosuje się niezwłocznie. Jednakże jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja bezzwłocznie przekazuje je do Rady. W takim przypadku Komisja odracza stosowanie środków, co do których podjęła decyzję, na okres trzech miesięcy od daty ich notyfikacji.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w poprzednim akapicie.

3. Komitet może badać wszelkie okoliczności dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, podniesione przez przewodniczącego z jego własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

Artykuł 4

Towary dopuszczone do swobodnego obrotu w ramach uprzywilejowanego traktowania, przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, pozostają pod dozorem celnym zgodnie z procedurą określoną w art. 82 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 5

Właściwe władze portugalskie powiadamiają Komisję przed dniem 30 stycznia każdego roku o wielkości przywozu objętego preferencjami celnymi przyznanymi w poprzednim roku przez niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 6

Jeśli wielkość przywozu lub cena przywozu produktów objętych uprzywilejowanym traktowaniem celnym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu jest na poziomie powodującym szkody lub grożącym spowodowaniem szkód wobec producentów wspólnotowych wytwarzających podobne lub bezpośrednio konkurencyjne produkty, można ponownie nałożyć, w całości lub częściowo, stosowne opłaty celne na produkty objęte uprzywilejowanym traktowaniem celnym, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3 ust. 2. Środki takie mogą zostać podjęte również wtedy, gdy szkodę ponosi lub jej poniesieniem jest poważnie zagrożony jeden z regionów Wspólnoty.

---

[1] Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1). Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

[2] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1762/95 (Dz.U. L 171 z 21.7.1995, str. 8).

Artykuł 7

Traktowanie celne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu obowiązuje do dnia 31 grudnia 2005 r.

Po konsultacjach z właściwymi władzami portugalskimi Komisja zbada, w roku 2000, skutki tego środka dla gospodarek obu archipelagów. Na podstawie dokonanych ustaleń Komisja przedstawi Radzie, stosownie do okoliczności, odpowiednie propozycje na pozostałą część okresu.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 1996 r.

W imieniu Rady

L. DINI

Przewodniczący